

με βόμβες και πολυβόλα το βοηθητικό πλοίο του Ελληνικού Ναυτικού «Ωρίων», της υπηρεσίας των φάρων, κατά τη διάρκεια ανεφοδιασμού του φάρου της Γραμβούσας στον κόλπο του Κισσάμου στη δυτική Κρήτη.

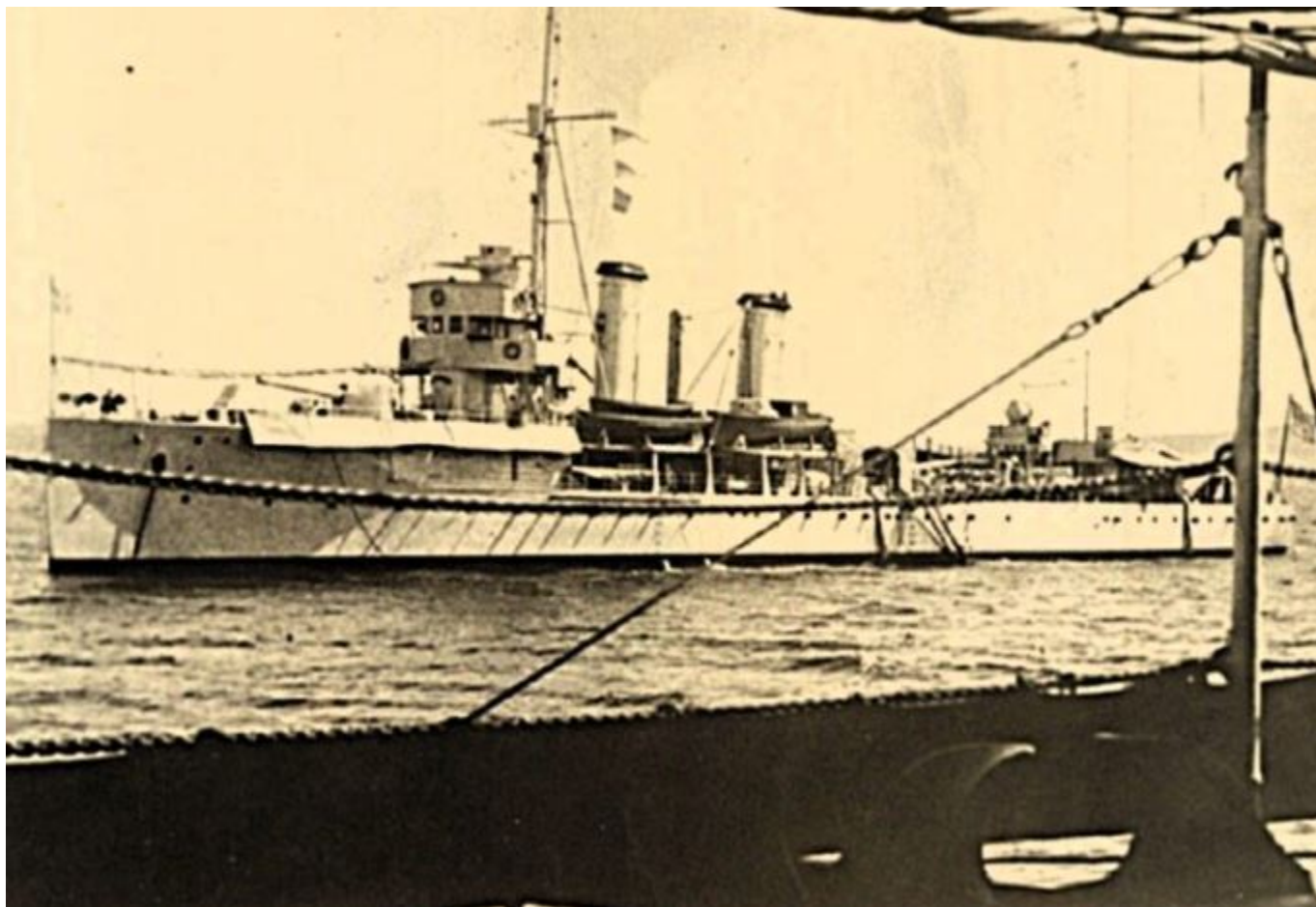
Τα ίδια αεροπλάνα επιτέθηκαν στη συνέχεια και κατά του αντιτορπιλικού «Ύδρα», το οποίο είχε πάρει διαταγή να σπεύσει σε βοήθεια του παραπάνω πλοίου.

Στις 06:50 της 30ής Ιουλίου, ιταλικό αεροπλάνο, προερχόμενο από τα Δωδεκάνησα και ιπτάμενο πάνω από τον κόλπο της Κορίνθου, έριξε τέσσερις βόμβες κατά των ελληνικών αντιτορπιλικών «Βασιλεύς Γεώργιος» και «Βασίλισσα Όλγα», καθώς και κατά δύο ελληνικών υποβρυχίων, που βρίσκονταν μέσα στον λιμένα της Ναυπάκτου.

Η χημική ανάλυση θραυσμάτων των παραπάνω βομβών απέδειξε ότι αυτές ανήκαν στο ίδιο είδος βομβών με τις οποίες προσβλήθηκε στις 12 Ιουλίου 1940 και το αντιτορπιλικό «Ύδρα».

Η διαταγή για τον τορπιλισμό της «Έλλης» δόθηκε από τον Ιταλό Διοικητή των Δωδεκανήσων Τσέζαρε Μαρία ΝτεΒέκκι (Cesare Mariade Vecchi), ηγετικό στέλεχος του Φασιστικού Κόμματος της Ιταλίας και πρέπει να ήταν σε γνώση του Ιταλού δικτάτορα Μουσσολίνι.

Το ιταλικό υποβρύχιο «Ντελφίνο» με Διοικητή τον Υποπλοίαρχο Τζιουζέπε Αϊκάρντι (Giuseppe Aicardi) ξεκίνησε από τη ναυτική βάση στο Παρθένι της Λέρου το βράδυ της 14ης Αυγούστου, με αποστολή να πλήξει εχθρικά πλοία σε Τήνο και Σύρο και στη συνέχεια να αποκλείσει τη Διώρυγα της Κορίνθου.

Τις πρώτες πρωινές ώρες της 15ης Αυγούστου το ιταλικό υποβρύχιο βρέθηκε έξω από το λιμάνι της Τήνου «εν καταδύσει», με σκοπό να τορπιλίσει τα επιβατικά πλοία «Έλσα» και «Έσπερος», που μετέφεραν προσκυνητές, τα οποία όμως οι Ιταλοί θεωρούσαν οπλιταγωγά. Τότε εμφανίστηκε το καταδρομικό «Έλλη», που κατέπλεε στην Τήνο για τον εορτασμό της Μεγαλόχαρης.

Ήταν πολεμικό πλοίο που ανήκε στον στόλο του Ελληνικού Ναυτικού. Πήρε το όνομά του από την ναυμαχία της Έλλης που είχε λάβει χώρα στη διάρκεια του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου. Τα καταδρομικά ήταν πολεμικά πλοία διαφόρων μεγεθών, μεγάλης ταχύτητας και ελαφρύτερου οπλισμού σε σχέση με τα θωρηκτά, τα οποία σταδιακά εκτόπισαν.

Την 15η Αυγούστου το παραπάνω εκτοπίσματος 2.115 τόνων και με πλήρωμα 232 ανδρών πλοίο, ενώ βρισκόταν στον όρμο της νήσου Τήνου, δέχτηκε αιφνιδιαστικό πλήγμα με τορπίλες και στις 0945 της ίδιας ημέρας καταβυθίστηκε, με απώλειες 8 νεκρούς και 26 τραυματίες από το πλήρωμά του.

«Πρός διατήρησιν ἀκμαίου τοῦ ἑλληνικοῦ φρονήματος καί τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός διέταξε, παρά τήν βύθισιν τοῦ εὐδρομου, νά μή ματαιωθῇ ἡ λιτανεία, ἥτις πράγματι ἐτελέσθη πάνδημος καί κατανυκτική».

Ἡ εγκληματική αὐτή ἰταλική ἐνέργεια βύθισε σε θλίψη ολόκληρη τὴν Ελλάδα καὶ διέγειρε τὰ αἰσθήματα τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς τιμῆς καὶ τῆς αξιοπρέπειας ἐνῶ ταυτόχρονα μεγάλωσε τὸ μίσος κατὰ τῶν εγκληματιῶν, οἱ οἵοι ἐπέλεξαν τὴν ἡμέρα τῆς μεγάλης γιορτῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ γιὰ τὸ ἀνόσιο αὐτὸ ἔργο τους.

Παράλληλα, ὁ τορπιλισμὸς ἐξέγειρε τὸν παγκόσμιον Τύπο, ὁ οἷος στιγμάτισε τὴν πράξη αὐτή. Ἀκόμη καὶ οἱ γερμανικὲς ἐφημερίδες ἐκφράστηκαν με συμπάθεια πρὸς τὴν Ελλάδα.

Ἡ ἰταλική κυβέρνησις θορυβήθηκε καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν δυσμενὲς ἀντίκτυπο στὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη καὶ προσπάθησε νὰ ελαφρύνει τὴ θέση τῆς, παρουσιάζοντας τὸν τορπιλισμὸ τοῦ «Ἑλλη» ὡς ἔργο τῆς Ἀγγλίας, ἡ οἷα δὴθεν ἀποσκοπούσε νὰ ἀναστατώσει τὰ Βαλκάνια καὶ νὰ δηλητηριάσει τὶς ἐλληνοῖταλικὲς σχέσεις.

Πηγή: Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Στρατοῦ